

Orde van dienst op zondag 28 juli 2019

De Pelgrimskerk, aanvang 10:00 uur

Voorganger : Wil Bettenhausen-Baak, Zoetermeer

Lector : Janny de Zeeuw

Organist : Frank van der Beld

Collectes - Diaconie

- Kerk

- Hospice

Orgelmuziek

Welkom en mededelingen

U mag gaan staan

Aanvangslied: 'Ontwaak, o mens, de dag breekt aan'

Lied 215: 1, 2 en 7

Stilte

Groet en bemoediging

Drempelgebed

U mag gaan zitten

Kyrielied: 'Wij zoeken hier uw aangezicht'

Lied 281: 1, 2, 3, 4 en 5

Kyriegebed

Glorialied: 'De zon straalt van uw aangezicht'

Lied 281: 6, 7, 8, 9 en 10

Gebed om de Heilige Geest

1ste Schriftlezing: 2 Koningen 4: 25 - 37

We zingen: 'God heb ik lief, want die getrouwe Heer'

Psalm 116: 1, 2 en 3

2de Schriftlezing: Marcus 1: 29 - 39

We zingen: 'Iedereen zoekt U, jong of oud'

Lied 837: 1, 2 en 4

Overdenking

Gemeente van onze heer Jezus Christus

Maakt wat wij dagelijks doen veel verschil uit voor onze medemens? Als we het niet meer zouden doen wordt er dan wat gemist? Misschien wel. Bent u iemand die altijd klaar staat

in gezin en omgeving Als u zorgt voor een partner of ander familielid die afhankelijk is van u. Als u omkijkt naar uw buurman of vrouw die veel alleen is.

Of zomaar een praatje maakt met iemand die u regelmatig tegenkomt. Als u nog uw steentje bij kan dragen om deze gemeente in stand te houden. Ja, dat kunt u zeggen het maakt verschil uit of ik er ben of niet.

Soms worden we tot hele grote dingen geroepen en maken we heel veel verschil uit.

Verskil tussen totale eenzaamheid in iemands bestaan. of een lichtpuntje. Maken we verschil tussen een kil bestaan van een mens of een verwarmd leven door de aandacht en geestdrift die we uitstralen.

Verskil maken.

In onze lezingen van vandaag lezen we ook van verschil maken. Een heel groot verschil namelijk tussen leven en dood. We hoorden het verhaal van de jongen die gestorven was en die de profeet Eliza met hulp van Gods Geest tot leven bracht. En niet alleen die jongen maar ook zijn ouders.

In het evangelie volgens Marcus horen we hoe Jezus verschil maakt bij de mensen. Een verschil van dag en nacht. Jezus, die op sabbat in de synagoge een mens die bezet was door machten die hem in de greep hielden, vrij maakte.

En als hij na de dienst met Petrus naar huis gaat gebeurt eigenlijk hetzelfde. Een vrouw die in de macht van koorts was maakt hij vrij. Op een heel ingetogen manier horen we het.

Jezus gaat naar de zieke vrouw, pakt haar hand en helpt haar overeind. Een opwekking.. En dan verliest de koorts de greep op haar.

En wat Marcus wil vertellen door deze dingen op te schrijven is de reikwijdte van wat Jezus doet. Het dit niet eenmalig.. Jezus wil ons doen opstaan. Hij pakt ons vast, zoals hij de hand van deze vrouw beetpakt. We worden door hem gegrepen. Langzaam maar zeker komt Jezus je leven binnen. Hij raakt je aan en je ontdekt: dat is genezend. Het maakt je tot een heel mens in al je kwetsbaarheid en onvolkomenheid. Die genezing geeft je kracht. Je kunt en durft te staan als volwaardig mens. En wat ga je dan doen?

We lezen dat de schoonmoeder van Simon Petrus gaat dienen. Ze gaat Jezus en de leerlingen dienen. En laten we hierbij niet gelijk denken aan zorgen voor. Zoiets als broodjes smeren.

Natuurlijk hebben we ook brood nodig maar hier gaat het om wat anders. Er staat het zelfde wat van de engelen gezegd word toen Jezus in de woestijn verbleef. En ook wat er van de vrouwen gezegd wordt als Jezus zijn laatste weg gaat naar Jeruzalem en het kruis, ze dienden hem. En dat betekent niet dat hij een schare personeel had maar dat zijn route hun route is geworden. Zijn weg, hun weg, tot het einde toe.

Als je leven heel is geworden door de ervaring van Gods nabijheid dan mag je dienen. Diakenen. Dat is godsdienst ten diepste.

Op de sabbat, de dag waarop het leven gevierd wordt krijgen twee mensen hun leven terug. Bevrijd van wat hen knelde. De dag mag verder in rust gevierd worden. Maar dan als de zon onder gaat en de sabbat voorbij is staat alle ellende weer voor de deur. Zieken en gekwelde van geest. Jezus kan velen genezen. Het wordt nachtwerk die avond. We kunnen ons voorstellen dat Jezus daarna niet goed kan slapen. Hebben wij dat ook niet als er veel om je heen gebeurt. Met fijne dingen of met verdrietige zaken. Je kunt de slaap niet vatten. Je hoofd zit veel te vol. Misschien wel vol met vragen of met angsten. En dan kun je beter op staan.

Nog in de nacht staat Jezus op en gaat naar buiten. Niet zomaar een wandeling, maar hij gaat er van door naar een plek om alleen te zijn. Hij ontvlucht de mensen, anders houdt hij

het niet vol. Hij wil alleen zijn d.w.z. zonder mensen maar met God. Hij wil in alle rust bidden. Delen met God zijn vader wat er met hem en door hem gebeurt.

Jezus wilde bidden en hij leerde de mensen bidden.

Over het gebed is veel gezegd, heel veel over geschreven. Het is een belangrijk onderdeel om ons geloof te beleven. Vaak is ons gebed heel veel vragen.

Ik las eens uitspraak over bidden die mij raakte. Bidden is niet God instrueren maar jezelf construeren. . Bidden is niet God instrueren, hem zeggen wat te doen, maar bidden is jezelf construeren. Opbouwen. In Gods licht bewust jouw weg vinden.

Wij kunnen ons wel voorstellen dat deze vorm van bidden Jezus om dat moment deed. Hij stelde zich open voor God, en in zijn licht zocht hij de weg die hij gaan moest.

Maar Jezus krijgt niet echt de tijd om dit te laten rijpen want hij wordt al weer opgejaagd door de leerlingen. Wat ze zeggen is indringend. **Iedereen is naar u op zoek.** Het klinkt als een verwijt. Waarom bent u weggegaan, we hebben u nodig en u bent er niet.

Weet u dat zinnetje blijft bij mij hangen: **Iedereen is naar u op zoek.**

Je zoekt Jezus, je zoekt God en dan is hij er niet.

Gemeente, het hoort bij de moeilijkste en ontnuchterende ervaringen van het geloof, dat Jezus er ook niet is. Bij geloven hoort de ervaring van de nabijheid van God, de momenten dat je voelt: het is goed. Momenten dat je ook voor je zelf een weg als gelovige ziet Dat je denkt: geloven is ook voor mij weggelegd, ook voor mij heeft het betekenis. Ik ervaar er de zin van mijn leven in. Het zijn ook de momenten dat je denkt , het lukt me om die mens te zijn die ik zo graag wil zijn.

En dan, dan is dat allemaal voorbij. Jezus is er niet, God ervaar je niet, weg.

Ik had eens een gesprek met een hoog bejaarde vrouw en die tegen mij zei: Ik begrijp het niet. Mijn hele leven ben ik een gelovig christen geweest. Gebed was daarin heel belangrijk voor mij en nu. Ik ervaar niets meer. Als ik bid lijkt de hemel van staal. Deze vrouw was heel eerlijk en ik denk dat haar ervaring ook onze ervaring kan zijn op sommige momenten.

Waarom weten we vaak niet. Er is een volgende dag, een tegenslag, een ontmoeting. Eerst denk je: het ligt bij mij, ik doe iets fout, Ik moet iets doen, zodat het terugkomt. Maar nee, hij is er niet. Ook al ga je op je kop staan, de ervaring van nabijheid is er niet.

En dan kunnen er verschillende reacties zijn. Je denkt, nou ja, dan maar zonder. En er komt een zekere onverschilligheid over je..

Of het leidt tot verdriet. Zoals bij de vrouw waar ik net over sprak. Verdriet omdat je Hem mist. Omdat je hem zo graag bij je zou willen hebben.

Maar je kunt ook boos worden. Ik zoek het zelf wel uit. Als God zijn eigen weg gaat, dan ga ik ook mijn eigen weg.

Ergens is dat ook de reactie van onze samenleving: wij begrijpen God niet, niet hoe hij werkt, niet zijn afwezigheid. Nou dan gaan we onze eigen koers varen!

In zulke tijden van gevoelde afwezigheid is het belangrijk om vol te houden, om trouw te blijven en het geloofsbijltje er niet bij neer te gooien. En ook vooral op zoek te blijven.

Iedereen is naar u op zoek. Maar wat zoeken ze? De grote genezer, spektakel? De tekenen die Jezus deed. Waarom zoeken ze Jezus. Willen ze hem claimen? Voor zichzelf houden.

En dan het antwoord van Jezus. Verrast u dat ook. Dat verwacht je toch niet na die uitroep van: "Iedereen zoekt u".

Laten wij ergens anders heen gaan. Ik moet overal het goede nieuws van Gods liefde vertellen, van zijn koninkrijk waar rechtvaardigheid is. Ik moet overal vertellen dat de mens pas ten volle mens is als je je medemens werkelijk ziet.

Het antwoord verrast. Maar als ik terugkom op die zin over bidden, ook weer niet. Bidden is niet God instrueren maar jezelf construeren.

Jezus is in de stilte op zoek gegaan naar de bron. Hij is zich al biddend bewust geworden dat hij met zijn boodschap verder moet. Deze mensen kunnen het nu wel zonder mij af. Ik moet verder de wereld in te beginnen bij de dorpen in de buurt.

Hij weet het nu zeker. Daarvoor ben ik immers op weg gegaan. Er zijn er nog zo velen die ik het goede nieuws moet vertellen. Er zijn nog zo velen die heling zoeken. Op veel verschillende manieren.

Het gevolg van het nachtelijk gebed in de stilte is dat Jezus bevestigd is in zijn roeping. Hij heeft die biddend gevonden.

Dat is wat wij als gemeente en ieder van ons persoonlijk mogen en kunnen doen. Op hoogtepunten van leven en geloof maar ook, misschien wel juist, op dieptepunten. Op momenten van grote twijfel. Biddend een weg vinden in dit leven. En dat kan het zomaar gebeuren dat je weer ziet en voelt waar jouw eigen weg ligt.

En dat die ook gedragen wordt door Gods zegen.

Amen.

Meditatief orgelspel

We zingen: 'Wij zoeken in uw huis uw aangezicht, o Here'

Lied 272: 1, 2, 3 en 4

U mag gaan staan

Gesproken geloofstekst (voorganger)

We zingen: 'Verblijdt u alle volken / Laudate omnes gentes'

Lied 117d

We zingen dit lied 3 keer

U mag gaan zitten

Inzameling van de gaven

Gebeden

Dankgebed, voorbeden, stil gebed

afgesloten met het gezamenlijk bidden van het **Onze Vader ...**

U mag gaan staan

Slotlied: 'Zolang wij ademen'
Lied 657: 1, 2 en 4

Zegen

afgesloten met het zingen van het 'Amen'